

Приречений привід

Станіслав Яценко

Знову бачив,
Як він прилітає,..
Чорні крила згорта
За спину,
І щосили
У ніч гукає:
Де ти, Гонто?!.
Виходь, сучий сину!..

Пригадаймо! —
Як ти присягав
Короні і Станіславу,
Як Святее Письмо
Цілував
І хрестивсь
На костьольну
Браму...

Як панам
Прикладавсь
До сраки...
Та як потім,
Кров'ю умита,
Проклинала
Твоїх гайдамаків
Згвалтована
Річ Посполита...

Я тобі нагадаю,
Шкуро,
Як конали
Оті бідолахи —
Від малих до старих —
Усі...
"Заможні
Жиди та ляхи",

Як вмирили
Беззбройні люди,..
Як гуляли
Твої ординці...
Ну, давай же! —
Виходь, Іване!
Поговоримо...
Наодинці.

Не ховайся
Серед живими:
Я дістану тебе —
Звідусюди...

Собаці —
Собача смерть!
Чуєш, Гонто?! —
Козацький Іудо...